

VYJÁDRĚNÍ VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

**Veronika Půlpánová: Divadelta z. s.
(71 stran, 8 stran příloh)**

Zkoumat divadlo ve výchově, hraniční oblast mezi dramatickou výchovou a divadelní tvorbou, prostřednictvím činnosti jedné konkrétní skupiny, která se T.I.E. věnuje soustavně a s prokazatelnými výsledky, pokládám za metodologicky zajímavý přístup. Tím spíše, že Veronika Půlpánová s Divadeltou aktivně spolupracuje a nejnovější program Divadelty vznikl jako projekt, na němž měla rozhodující podíl.

Veronika Půlpánová přistupovala k psaní diplomové práce velmi zodpovědně. Tvořivě reagovala na konzultace, připomínky a podněty. Diplomové práci se věnovala systematicky v průběhu celého akademického roku. V zimním semestru shromažďovala materiál a v rámci přípravy napsala také článek o Divadeltě pro *Tvořivou dramaturgiu*, v němž formulovala některé pracovní teze. V letním semestru už se naplno věnovala koncipování práce, studiu další odborné literatury a formulování textu.

Oceňuji, že se diplomantka nespokojila s prostými informacemi o Divadeltě a s pouhým popisem jejích programů, ale postupně se propracovávala k pojmenování toho, co je pro Divadeltu specifické, v čem je její tvorba „klasickou“ ukázkou divadla ve výchově a vzdělávání a speciálně divadla fóra, a v čem je naopak osobitá, v čem je odlišná od obvyklých modelů, a především jakým způsobem používá metody divadla fóra pro práci s dětmi v preventivních programech, v nichž jsou v příbězích fiktivních postav zpracovávány sociálně patologické jevy. Z tohoto hlediska je podle mého názoru zvláště zajímavá a podstatná kapitola 2. Funkční mechanismy Divadelty (včetně důkladně pojednané podkapitoly o jokerovi a jeho specifických funkcích v programech Divadelty s ohledem na dětského diváka). Principy a zásady, na kterých vznikají a fungují programy Divadelty, jsou bohatě ilustrovány na konkrétním příkladu v podrobně zpracované kapitole o programu *Připojena*.

Ke kladům předložené diplomové práce lze připočítat také to, že ji lze vnímat i jako dílčí příspěvek k mapování historie české dramatické výchovy, do jejíhož „portfolia“ divadlo ve výchově a vzdělávání nepochybně patří.

Drobný lapsus se vloudil do seznamu literatury: Materiál *Dramatická výchova v Tvořivé dramaturgii 2001* nenapsala Hana Kasíková, ale její autorkou je Dana Svozilová. U položky McCASLINOVA, Nellie a Eva MACHKOVÁ chybí titul článku: *Tvořivé drama ve třídě*.

Text Veroniky Půlpánové je kultivovaný, logicky členěný, diplomantka v něm adekvátně pracuje s poznámkovým aparátem i citacemi. Diplomová práce odpovídá kritériím kladeným na magisterskou práci, a proto ji **doporučuji k obhajobě**. Předběžně navrhuji klasifikaci B.

Praha 18. srpna 2020

prof. Jaroslav Provazník